

การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ทศนคติต่อการขับขี้อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจรของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

A Comparison of Knowledge about Traffic Rules Attitudes towards Safe Driving Behaviours of Abiding Traffic Rules and Behaviours of Avoiding Responsibility for Traffic Violations of Students at Udon Thani Rajabhat University

หัตสดีน แก้ววิชิต¹, ศรีนยา ฉัตรเดชา²

Hatsadin Kaewwichit¹, Saranya Chatdecha²

Received: 21 September 2020

Revised: 24 November 2020

Accepted: 17 March 2021

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ทศนคติต่อการขับขี้อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจรของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีระดับปริญญาตรีที่มีเพศ ไบอนุญาตขับขี่ และประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่แตกต่างกัน จำนวน 720 คน โดยใช้แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร แบบสอบถามทัศนคติต่อการขับขี้อย่างปลอดภัย และแบบประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรและพฤติกรรมเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรมากกว่านักศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ขณะที่นักศึกษาเพศชายมีพฤติกรรมเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดมากกว่านักศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่มีพฤติกรรมการขับขี่ตามกฎหมาย และความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และนักศึกษาที่ไม่ได้รับการบาดเจ็บจากการประสบอุบัติเหตุมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรน้อยกว่านักศึกษาที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จากผลการศึกษาที่พบความแตกต่างระหว่างเพศ และการมี/ไม่มีใบอนุญาตขับขี่กับพฤติกรรมการขับขี่ ถือเป็นข้อมูลสำคัญต่อการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นต้นแบบพลเมืองด้านการขับขี่ของนักศึกษา

คำสำคัญ: การขับขี้อย่างปลอดภัย, การปฏิบัติตามกฎจราจร, การกระทำผิดกฎจราจร, นักศึกษา

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สำนัก วิชา ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, thanatosy@hotmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สำนัก วิชา ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Saranya2608@hotmail.com

¹ Assistant Professor, Institute of General Education, Udon Thani Rajabhat University, thanatosy@hotmail.com

² Assistant Professor, Institute of General Education, Udon Thani Rajabhat University, Saranya2608@hotmail.com

Abstract

This study compared knowledge about traffic rules, attitudes towards safe driving, behaviours of abiding by traffic rules, and behaviours of avoiding responsibility for traffic violations among 720 undergraduate students of Udon Thani Rajabhat University, who had different genders, licenses, and histories of accidents. The research instruments for collecting the data consisted of an assessment form of knowledge about traffic rules, a questionnaire on the attitudes towards safe driving, and an assessment form of traffic and responsibility behaviours.

The results revealed that female students had more traffic compliance behaviours than male students with statistical significance at the .05 level. However, the male students were more likely to avoid responsibility for traffic violations than were female students with statistical significance at the .05 level. Moreover, students with a driver's license had behaviours in greater compliance with traffic rules and knowledge of traffic rules than those students who did not have driving licenses, with statistical significance at the .01 level. Students who had no injuries from accidents had less traffic-compliant behaviours than those who had stayed in hospital with a statistical significance at the .05 level. The results of study found differences driving behaviours linked to gender and having / not having a driving license. It is important to define guidelines to promote and support students' driving citizen prototype.

Keywords: Safe driving, Abiding traffic rules, Traffic violations, University students

บทนำ

นักศึกษาซึ่งเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาชาติที่สถาบันคาดหวังให้เป็นผู้ส่งต่อองค์ความรู้ที่ตนเองได้เรียนรู้ในรั้วมหาวิทยาลัยสู่ชุมชน เป็นกลไกที่ต้องมีความพร้อมทางปัญญา อารมณ์ สังคม และความเป็นพลเมืองไทยที่หวังให้เป็นต้นแบบทางสังคมในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีที่ว่า “ผู้นำทางปัญญา พัฒนาคน พัฒนาชาติ”

อย่างไรก็ตาม พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานียังไม่มีความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองต้นแบบ ประเด็นที่เห็นเด่นชัดคือ การปฏิบัติตามกฎจราจรทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ดังนั้น การพัฒนาความเป็นแบบอย่างในการขับขี่จึงเป็นประเด็นที่ผู้วิจัยให้ความ

สนใจ ทั้งนี้ การพัฒนาแบบอย่างดังกล่าวจำเป็นต้องมีฐานข้อมูลรองรับเพื่อการพัฒนาได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม ฐานข้อมูลจำเป็นประการแรก คือ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการขับขี่ของนักศึกษา

ความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรเป็นพื้นฐานต่อการขับขี่ให้สอดคล้องกับกฎจราจร หากนักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร การปฏิบัติตามกฎจราจรคงเป็นไม่ได้ยาก จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า การมีใบอนุญาตขับขี่มีอิทธิพลต่อความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร (วิชญ์ นิลสาคร และศุภวัฒน์การ วงศ์ธนสุข, 2560) นอกจากนี้ ยังพบว่า เพศมีอิทธิพลต่อความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร (สิริมา ศรีสุภาพ, อัจฉราวดี กำมุขโซ และคณินนิตย์ สายสิงห์, 2553)

เมื่อกล่าวถึงทัศนคติต่อการขับขี่ ประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสนใจ คือ ทัศนคติต่อการขับขี่อย่างปลอดภัย ซึ่งพบว่า มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงและฝ่าฝืนกฎจราจร (บัณฑิต ตั้งกมลศรี, 2559 และ Mohamed & Bromfield, 2017) ซึ่งมีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ (Iversen & Rundmo, 2004) นอกจากนี้ พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการขับขี่อย่างปลอดภัย (ซูไบค๊ะห์ หะยัมะ, แมกกีลีสอง มากะ และรอยะเยาะ เจ๊ะนี, 2552; Akaateba & Amoh-Gyimah 2013; Cordellieri, Baralla, Ferlazzo, Sgalla, Piccardi, & Giannini, 2016)

พฤติกรรมการขับขี่ที่ต้องให้ความสำคัญ คือ พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร ซึ่งเป็นหนึ่งในหน้าที่ของพลเมืองไทย โดยจากการศึกษาพบว่า เพศ (วิษณุ นิลสาคร และศุภวัฒนากร วงศ์ธนวสุ, 2560; Akaateba & Amoh-Gyimah 2013; Grace, *et al*, 2020) การมีใบอนุญาตขับขี่ (สุดนิรันดร์ เพชรรัตน์, รุ่งอรุณ บุญถ่าน และศานติ จินตรัตน์, 2559; Elliott Ginsburg & Winston, 2008 ; Hanna, Laflamme, Elling, & Möller, 2013 ; Peck, 2011 และ Scott-Parker, Watson, King, & Hyde, 2012) และประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่ (Sabaté-Tomas, Arnau-Sabatés, & Sala-Roca, 2014) มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามกฎจราจร

อีกประเด็นที่น่าสนใจ คือ พฤติกรรม

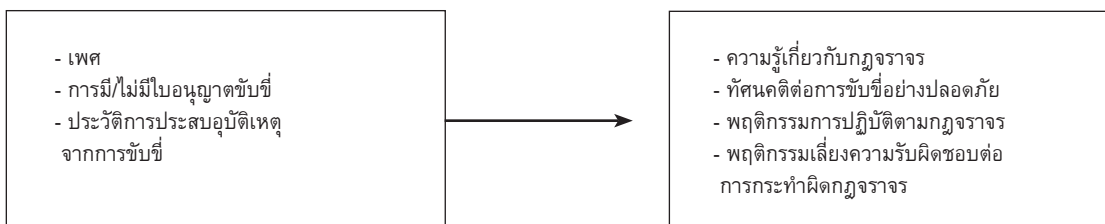
เสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร ซึ่งเป็นประเด็นที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง เป็นคุณลักษณะของต้นแบบทางสังคมที่ดี โดยการศึกษา พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการตัดสินบนเจ้าพนักงานกรณีฝ่าฝืนกฎจราจร (Ojih, Dashit, Dung, Ismaila, & Remi, 2016)

จากการศึกษาข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษาอิทธิพลของเพศ การมีใบอนุญาตขับขี่ (รถจักรยานยนต์ และ/หรือรถยนต์) และประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่ต่อความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ทศนคติต่อการขับขี่อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจรของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษาต่อยอดและวางแนวทางในการส่งเสริมความเป็นต้นแบบพลเมือง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ทศนคติต่อการขับขี่อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจรของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีที่มีเพศ การมี/ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ และประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาแนวทางส่งเสริมการเป็นแบบอย่างต่อการขับชื้ออย่างปลอดภัยควรครอบคลุมทั้งองค์ประกอบภายในและภายนอกตัวบุคคล ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์องค์ประกอบในการประเมินผลตามบริบททางการศึกษา ซึ่งจะประเมินผู้เรียนใน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ เจตคติ และทักษะ ซึ่งเป็นการประเมินที่ครอบคลุมทั้งกระบวนการทางจิตและพฤติกรรม มาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ขอบเขตตัวแปร คือ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการขับชื้อ ได้ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรที่สะท้อนความรู้ในการขับชื้ออย่างถูกต้องและปลอดภัย ทักษะต่อการขับชื้ออย่างปลอดภัยสะท้อนมุมมองต่อการขับชื้อ และพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรที่แสดงออกเป็นการกระทำอย่างถูกต้องและปลอดภัย และพฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจรซึ่งเป็นผลจากการตัดสินใจหลังจากได้กระทำความผิดไปแล้วว่ามีแนวโน้มจะกระทำผิดต่อไปหรือไม่

ทั้งนี้ จากการศึกษาที่ผ่านมาทั้งในและต่างประเทศได้ข้อยืนยันว่าเพศ การมี/ไม่มีใบอนุญาตขับชื้อ และประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับชื้อเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการขับชื้อ ผู้วิจัยจึงนำปัจจัยดังกล่าวมาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการกำหนดแนวทางการสร้างโปรแกรมเพื่อการพัฒนาต้นแบบพลเมืองแก่นักศึกษา

วิธีการศึกษา

1. ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธาในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9,489 คน (ระบบสารสนเทศนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 2562.) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธาในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 3 ปีการ

ศึกษา 2562 จำนวนไม่น้อยกว่า 385 คน จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) ตามสัดส่วนนักศึกษาแต่ละคณะ โดยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งนี้ การศึกษาครั้งนี้ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 720 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบประเมินปลายปิด แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

1) ข้อมูลทั่วไป เป็นส่วนที่สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะข้อคำถามมีทั้งข้อคำถามปลายเปิดและข้อคำถามปลายปิด อาทิ ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ วัน เดือน ปีเกิด การมี/ไม่มีใบอนุญาตขับชื้อ ชนิดของใบอนุญาตขับชื้อที่ถือครอง และประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับชื้อ เป็นต้น

2) ความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร เป็นข้อคำถามแบบปลายปิด เพื่อประเมินระดับความรู้ความเข้าใจกฎจราจรเบื้องต้นในลักษณะเช่นเดียวกันกับข้อสอบใบอนุญาตขับชื้อ จำนวน 20 ข้อ ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก หากตอบถูกได้ 1 คะแนน หากตอบผิดจะไม่ได้คะแนน ยกตัวอย่างเช่น การขับรถผ่านทางร่วมทางแยกต้องปฏิบัติตามอย่างไร เป็นต้น

3) ทักษะต่อการขับชื้ออย่างปลอดภัย เป็นข้อคำถามแบบปลายปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การขับชื้อกับความเสี่ยงต่อการประสบอุบัติเหตุ จำนวน 13 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า 3 ระดับ (“ไม่เห็นด้วย” ให้ -1 คะแนน “ไม่แน่ใจ” ให้ 0 คะแนน และ “เห็นด้วย” ให้ 1 คะแนน) ยกตัวอย่างเช่น ไม่สวมหมวกกันน็อค หรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัยขณะขับชื้อรถ เป็นต้น

4) พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร เป็นข้อคำถามแบบปลายปิด เพื่อประเมินแนว

โน้มนำการปฏิบัติตามกฎหมายจราจร จำนวน 18 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า 4 ระดับ (“ไม่เคย” ให้ 1 คะแนน “บางครั้ง” ให้ 2 คะแนน “บ่อยครั้ง” ให้ 3 คะแนน และ “ทุกครั้ง” ให้ 4 คะแนน สำหรับข้อคำถามเชิงลบ ขณะที่ข้อคำถามเชิงบวก ให้คะแนนในลักษณะตรงข้าม) ยกตัวอย่างเช่น ขับขี่สวนเลนเข้าไปในช่องทางเดินรถทางเดียว (one way) เป็นต้น

5) พฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร เป็นข้อคำถามปลายปิดเพื่อประเมินแนวโน้มการกระทำผิดซ้ำซ้อนหลังจากการกระทำผิดกฎจราจรและถูกจับกุม จำนวน 8 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า 4 ระดับ (“ไม่เคย” ให้ 1 คะแนน “บางครั้ง” ให้ 2 คะแนน “บ่อยครั้ง” ให้ 3 คะแนน และ “ทุกครั้ง” ให้ 4 คะแนน สำหรับข้อคำถามเชิงลบ ขณะที่ข้อคำถามเชิงบวกให้คะแนนในลักษณะตรงข้าม) ยกตัวอย่างเช่น เสนอผลประโยชน์ใดๆ ให้แก่ตำรวจจราจร แลกกับการไม่ถูกดำเนินคดี เป็นต้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยโดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

(Content validity) จากนั้นจึงทำการแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามครั้งสุดท้าย ก่อนการสร้างแบบสอบถามและแบบประเมินฉบับจริง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. บรรยายข้อมูลทั่วไป ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างระหว่างเพศ และการมีใบอนุญาตขับขี่ โดยการทดสอบค่าที (Independence t-test)

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างในประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่ โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ทศนคติต่อการขับขี้อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร ระหว่างนักศึกษาชาย (234 คน) กับนักศึกษาหญิง (486 คน)

ตัวแปร	กลุ่ม		S.D.	t	P
ความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร	นักศึกษาชาย	13.59	3.214	-1.219	.223
	นักศึกษาหญิง	13.88	2.857		
ทัศนคติต่อการขับขี้อย่างปลอดภัย	นักศึกษาชาย	10.29	7.376	1.400	.162
	นักศึกษาหญิง	9.46	7.594		
พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร	นักศึกษาชาย	38.13	7.137	-2.323	.020*
	นักศึกษาหญิง	39.43	6.982		
พฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร	นักศึกษาชาย	6.45	4.438	2.459	.014*
	นักศึกษาหญิง	5.63	3.684		

*p < 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรมากกว่า นักศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ขณะที่นักศึกษาเพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงความรับ

ผิดชอบต่อการกระทำผิดมากกว่านักศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการขับขี้อย่างปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ทศนคติต่อการขับขี้อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร ระหว่างนักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ (373 คน) กับนักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่ (347 คน)

ตัวแปร	กลุ่ม		S.D.	t	P
ความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร	ไม่มีใบอนุญาตขับขี่	13.26	2.967	-4.955	.000*
	มีใบอนุญาตขับขี่	14.35	2.891		
ทัศนคติต่อการขับขี้อย่างปลอดภัย	ไม่มีใบอนุญาตขับขี่	10.23	7.430	1.866	.062
	มีใบอนุญาตขับขี่	9.19	7.608		
พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร	ไม่มีใบอนุญาตขับขี่	36.64	7.090	-9.983	.000*
	มีใบอนุญาตขับขี่	41.54	6.072		
พฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร	ไม่มีใบอนุญาตขับขี่	6.16	4.034	1.817	.070
	มีใบอนุญาตขับขี่	5.62	3.867		

*p < 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่มีพฤติกรรม การขับขี่ตามกฎจราจร และความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ.01 ขณะที่ไม่พบความแตกต่างในประเด็น พฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิด และทัศนคติต่อการขับขี่อย่างปลอดภัย

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ทศนคติต่อการขับขี่อย่างปลอดภัย พฤติกรรม การปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร ระหว่างนักศึกษาที่มีประวัติประสบอุบัติเหตุจากขับขี่ที่แตกต่างกัน

ตัวแปร	แบ่งกลุ่ม	SS	Df	MS	F	p
ความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร	ระหว่างกลุ่ม	19.759	3	6.586	.742	.527
	ภายในกลุ่ม	6357.873	716	8.880		
	รวม	6377.632	719			
ทัศนคติต่อการขับขี่อย่างปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	159.888	3	53.296	.940	.421
	ภายในกลุ่ม	40600.300	716	56.704		
	รวม	40760.188	719			
พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร	ระหว่างกลุ่ม	455.426	3	3.077	3.077	.027*
	ภายในกลุ่ม	35322.552	716	49.333		
	รวม	35777.978	719			
พฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจร	ระหว่างกลุ่ม	89.934	3	29.978	1.918	.125
	ภายในกลุ่ม	11190.461	716	15.629		
	รวม	11280.394	719			

*p < 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่ที่แตกต่างมีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จึงทำการวิเคราะห์

ความแตกต่างรายคู่ต่อไป โดยใช้การวิเคราะห์ Scheffe ด้วยความแปรปรวนระหว่างกลุ่มไม่แตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างมีมากกว่า 3 กลุ่ม

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร จำแนกตามประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่

	ไม่เคยประสบ	ไม่บาดเจ็บ	บาดเจ็บแต่ไม่พัก	ต้องพักรักษาตัว
ไม่เคยประสบ	-	1.825	.444	-2.119
ไม่บาดเจ็บ	-	-	-1.381	-3.944*
บาดเจ็บแต่ไม่พัก	-	-	-	-2.563
ต้องพักรักษาตัว	-	-	-	-

*p < 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ในตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับการบาดเจ็บจากการประสบอุบัติเหตุมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรน้อยกว่ากลุ่มที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปราย

การศึกษาครั้งนี้ พบว่า เพศ การมี/ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ และประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร ทักษะการขับขี่อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎจราจรของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

โดยพบว่า นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรมากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา (ปริญา คำพุกกะ อุไรรัตน์ ยามรัมย์ และสุชาดา ชมชื่น, 2555; วิชญ์ นิลสาธุ และศุภวัฒน์กร วงศ์ชนวสุ, 2560; สิริมา ศรีสุภาพ อัจฉรวาตี กำมุขโช และคณินันต์ สายสิงห์, 2553; Akaateba & Amoh-Gyimah 2013; González-Lglesias, Gómez-Fraguela, & Luengo-Martín, 2012 และ Grace, Hashmi, Nawi, Li, & Abdibin, 2020) ทั้งนี้มีแนวคิดที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า นักศึกษาชายซึ่งถือว่ายังอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย มี

ลักษณะหุ่นหันพลันแล่น ใจร้อน และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักศึกษาหญิงจึงส่งผลให้นักศึกษาชายมีแนวโน้มมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรน้อยกว่านักศึกษาหญิง

นักศึกษาชายมีพฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดมากกว่านักศึกษาหญิงจากการศึกษาที่ใกล้เคียง พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจบนเจ้าพนักงาน (Boehm, 2015) มีแนวโน้มว่าเพศชายมีทัศนคติที่ดีต่อการตัดสินใจบนเจ้าพนักงานกรณีฝ่าฝืนกฎจราจรมากกว่าเพศหญิง (Ojih, Dashit, Dung, Ismaila, & Remi, 2016) ด้วยเพศชายมีแนวโน้มชอบความเสี่ยง ความท้าทายมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงมีระดับการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk averse) สูงกว่า จึงเป็นไปได้ว่านักศึกษาชายมีความกล้าในการแสดงพฤติกรรมที่ขัดต่อความรับผิดชอบและกฎจราจรมากกว่านักศึกษาหญิง

จากผลการศึกษาข้างต้นทั้งสองประเด็น พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดทางด้านชีววิทยาที่เชื่อว่า ฮอโมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone) หรือที่เรียกว่าฮอโมนเพศชาย มีผลต่อระดับการแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจ และพฤติกรรมเสี่ยง ซึ่งพบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง (Social Issues Research Centre, 2004)

อีกทั้งแนวคิดด้านวิวัฒนาการ ที่สนับสนุนว่า เพศชายในเกือบทุกเผ่าพันธุ์ รวมทั้งเผ่าพันธุ์มนุษย์ เป็นสิ่งมีชีวิตที่ได้รับการสืบทอดพฤติกรรมต่างๆ จากบรรพบุรุษรุ่นสู่รุ่น รวมถึงพฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมเสี่ยงซึ่งถือเป็นหนึ่งในกลวิธีเพื่อความอยู่รอด มีความเป็นไปได้ว่า พฤติกรรมการขับขี่ที่มีความเสี่ยงถือเป็นการแสดงออกซึ่งผลลัพธ์ดังกล่าว (Constantinou, Panayiotou, Konstantinos, Loutsiou-Lass, & Kapardis, 2011) เช่นเดียวกับแนวคิดทางด้านสังคมในประเด็นภาพเหมารวมในเรื่องเพศ (Gender stereotype) ที่มีแนวคิดที่ว่า สังคมมีความเชื่อในลักษณะบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเพศชายและเพศหญิงที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ มองว่าชายมีแนวโน้มที่ก้าวร้าวและชอบความท้าทายมากกว่าหญิง ซึ่งได้รับการยืนยันจากการศึกษาว่า หากบุคคลเชื่อในภาพเหมารวมดังกล่าวยิ่งส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความเชื่อนั้นๆ ยิ่งขึ้น (Granié, & Pappafava, 2011)

นักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่มีพฤติกรรมขับขี่ตามกฎหมายมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ พิจารณาในประเด็นพฤติกรรมการขับขี่ตามกฎหมาย พบว่า สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา (บัณฑิต ตั้งกมลศรี, 2559; สิริมา ศรีสุภาพ อัจฉราวดี กำมุขโซ และคณินนิตย์ สายสิงห์, 2553; สุตนิรันดร์ เพชรรัตน์ รุ่งอรุณ บุญถ่าน และศานติ จินตรัตน์, 2559; Elliott, Ginsburg, & Winston, 2008; Hanna, Laflamme, Elling, & Möller, 2013; Scott-Parker, Watson, King, Hyde, 2012 และ Peck, 2011) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่ทั้งรถจักรยานยนต์ และ/หรือรถยนต์ ต้องผ่านการอบรมการขับอย่างปลอดภัย การสอบภาคทฤษฎีเกี่ยวกับกฎจราจร และการสอบภาคปฏิบัติที่เป็นการขับขี่ภายใต้กฎจราจร จึงสามารถถือครองใบอนุญาตขับขี่ได้ นอกจากนี้

การต่ออายุใบอนุญาตขับขี่ซึ่งต้องเข้าอบรมการขับอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ดังนั้น นักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่จึงมีประสบการณ์และความคุ้นเคยกับกฎจราจรมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ รวมถึงรู้ถึงผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรมากกว่าจึงมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามที่มากกว่านักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่

เช่นเดียวกับความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรที่พบว่า นักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่มีความรู้มากกว่านักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา (วิชญ์ นิลสาธิต และศุภวิพัฒน์ วรงค์นวล, 2560; สิริมา ศรีสุภาพ อัจฉราวดี กำมุขโซ และคณินนิตย์ สายสิงห์, 2553) ที่มีแนวคิดเดียวกันว่าประสบการณ์จากการเข้ารับการอบรมและการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เป็นปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่มีความรู้ความเข้าใจในกฎจราจรมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของปัญญจันทร์สุขโข (2556) พบว่า เพศ และการมีใบอนุญาตขับขี่ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดกฎจราจร โดยอภิปรายว่า บุคคลมีจิตสำนึก มีความรู้สึกผิด ชอบ ชั่วดี รู้ะอะไรควรทำหรือไม่ควรทำ ดังนั้น ปัจจัยดังกล่าวจึงไม่มีผลต่อพฤติกรรมจากการศึกษานี้ ถือเป็นข้อมูลสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า หากนักศึกษาเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎจราจร แม้จะเป็นเพศชายหรือไม่มีใบอนุญาตขับขี่ก็สามารถขับขี่ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

กลุ่มที่ไม่ได้รับการบาดเจ็บจากการประสบอุบัติเหตุมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรมากกว่ากลุ่มที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Sabaté-Tomas, Arnau-Sabatés, & Sala-Roca (2014) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 69 ที่เคยประสบ

อุบัติเหตุจากการขับขี่ ระบุว่า ประสบการณ์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การขับขี่ (เฉพาะการให้ความสนใจกับปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ) ทั้งนี้ การศึกษาระบุว่า กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ใกล้ชิดประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่มีแนวโน้มเพิ่มการรับรู้ความเสี่ยงต่อการประสบอุบัติเหตุมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประสบอุบัติเหตุด้วยตนเอง โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ ด้วยลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่ใช่ผู้ชื่นชอบความเสี่ยง ความท้าทาย และมีความอดทนต่อสิ่งแวดล้อมในการขับขี่ที่สูง อย่างไรก็ตาม พบว่า ผลการศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ บัณฑิต ตั้งกมลศรี (2559) ที่พบว่า ประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุมีอิทธิพลทางลบต่อพฤติกรรมการขับขี่อย่างปลอดภัย โดยการศึกษาดังกล่าว อภิปรายว่า วัยรุ่นเป็นวัยซุกซน และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งไม่รุนแรงมาก จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ตระหนักถึงผลกระทบจากการประสบอุบัติเหตุ บางครั้งยังนำประสบการณ์ในการได้รับอุบัติเหตุมาพูดคุย กับเพื่อนๆ ในกลุ่ม เพื่อเป็นการโอ้อวดตนเอง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาครั้งนี้ที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีภาระความรับผิดชอบมากขึ้น รวมถึงมีพัฒนาการทางสมองด้านการคิดเชิงเหตุและผลที่เจริญเติบโตมากขึ้น นอกจากนี้ ประสบการณ์ในการประสบอุบัติเหตุที่รุนแรงมากกว่า (ต้องพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล) จึงมีแนวโน้มเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการสะท้อนความคิดความรู้สึก และตกผลึกประสบการณ์ดังกล่าว นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การขับขี่ให้เกิดความปลอดภัย และปฏิบัติตามกฎจราจร ดังทฤษฎีการเรียนรู้ ประสบการณ์ (Experiential Learning Theory: ELT) (Kolb, & Kolb, 2005)

สรุป

เพศมีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร พฤติกรรมเสี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การมีใบอนุญาตขับขี่มีพฤติกรรมการขับขี่ตามกฎหมาย และความรู้เกี่ยวกับกฎจราจร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่มีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาที่พบความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมการขับขี่ แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพิจารณากลวิธีเพื่อส่งเสริม สนับสนุน การขับขี่อย่างปลอดภัยที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างเพศ

ความแตกต่างในประเด็นพฤติกรรมการขับขี่และความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรของนักศึกษาที่มีใบอนุญาตขับขี่และนักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่สะท้อนให้เห็นความสำคัญของการให้ความรู้แก่นักศึกษาที่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ หรือกลวิธีให้นักศึกษากลุ่มดังกล่าวเห็นความสำคัญของการมีใบอนุญาตขับขี่

ควรทำการศึกษาประวัติการประสบอุบัติเหตุจากการขับขี่ร่วมกับปัจจัยอื่น อาทิ บุคลิกภาพ เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของการปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างชัดเจน

ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพควบคู่กับการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อเสาะหาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการขับขี่ของนักศึกษา

ควรแยกศึกษาให้ชัดเจนว่าเป็นรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ หรือรูปแบบอื่นๆ ในการศึกษารั้งต่อไป เพื่อความชัดเจนของข้อมูล

ควรทำการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุเพื่อยืนยันอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ในการศึกษาครั้งต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักวิชาศึกษา

ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีที่สนับสนุนทุนวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้ง ผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยเหลือด้านเครื่องมือวิจัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จงงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ชูไพบดะห์ หะยีมะ, แมกกีลือสง มากะ, รอยะยะ เจ๊ะนุ้. (2552). ทักษะคิดของนักศึกษาเทคนิคนครราชสีมา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ตอนโยบายขับขี้อปลอดภัยเปิดไฟใส่หมวกขณะขับขี้อรถจักรยานยนต์. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*. 1(3): 118-129.
- บัณฑิต ตั้งกมลศรี. (2559). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือ: วิเคราะห์กลุ่มพหุ. (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). ระเบียบ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปวีณา คำพุกกะ, อุไรรัตน์ ยามรัมย์, สุชาดา ชมชื่น. (2555). พฤติกรรมการฝ่าฝืนกฎจราจรของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. *วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. 1(2): 59-75.
- ปัญญา จันทรสุขโข. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดกฎจราจรของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์. *วารสารวิทยบริการ*. 24(1): 110-120.
- วิษณุ นิลสาธุ, ศุภพัฒน์กร วงศ์ชนวสุ. (2560). ความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมการละเมิดกฎจราจรของเยาวชนในสถานศึกษาเขตพื้นที่เทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*. 10(4): 140-163.
- สิริมา ศรีสุภาพ, อัจฉราวดี กำมุขโซ, คณินนิตย์ สายสิงห์. (2553). ความรู้และพฤติกรรมด้านการจราจรของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ฐานข้อมูลวิจัยสถาบัน กองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ได้มาจาก <http://www.plan.msu.ac.th/system/research/>
- สุดนิรันดร์ เพชรรัตน์, รุ่งอรุณ บุญถ่าน, ศานติ จินตรัตน์. (2559). วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการขับขี่ยานพาหนะย้อนศร: กรณีศึกษาจังหวัดนครนายก. *วารสารวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 11(2): 141-152.
- Akaateba MA, Amoh-Gyimah R. (2013). Driver attitude towards traffic safety violations and risk behaviour in Kumasi: the gender and age dimension. *International Journal for Traffic and Transport Engineering*. 3(4): 479-94.
- Boehm F. (2015). Are men and women equally corrupt? *Anti-Corruption Resource Centre*. Available from <https://www.cmi.no/publications/file/5851-are-men-and-women-equally-corrupt.pdf>

- Constantinou E, Panayiotou G, Konstantinos N, Loutsiou-Ladd A, & Kapardis A. (2011). Risky and aggressive driving in young adults: Personality matters. *Accident Analysis and Prevention*. 43: 1323-31.
- Cordellieri P, Baralla F, Ferlazzo F, Sgalla R, Piccardi L, Giannini AM. (2016). Gender Effects in Young Road Users on Road Safety Attitudes, Behaviors and Risk Perception. *Frontiers in Psychology*. 7(1412): 1-11.
- Elliott MR, Ginsburg KR, Winston F. (2008). Unlicensed Teenaged Drivers: Who Are They, and How Do They Behave When They Are Behind the Wheel? *Pediatrics*. 122(5): e994-1000.
- González-Lglesias B, Gómez-Fraguela JA, Luengo-Martín MA. (2012). Driving anger and traffic violations: Gender differences. *Transportation Research Part F: Traffic Psychology and Behaviour*. 15(4): 404-12.
- Grace GCAG, Hashmi SI, Nawi NHM, Li VFY, Abdibin SHSJ. (2020). Examining the Relationship Between Driving Anger and the Violation of Traffic Laws and Differences Based on Gender. *International Journal of Road Safety*. 1(1): 9-15.
- Granié MA., & Pappafava E. (2011). *Gender stereotypes associated with vehicle driving among French preadolescents and adolescents*. *Transportation Research Part F: Traffic Psychology and Behaviour*. 14(5): 341-53.
- Hanna C, Laflamme L, Elling B, Möller J. (2013). Unlicensed driving and other related health risk behaviors: A study of Montana high school students. *Accident; analysis and prevention*. 54C: 26-31.
- Iversen, H, Rundmo T. (2004). Attitudes towards traffic safety, driving behaviour and accident involvement among the Norwegian public. *Ergonomics*. 47(5): 555-72.
- Kolb A, Kolb D. (2005). Learning Styles and Learning Spaces: Enhancing Experiential Learning in Higher Education. *Academy of Management Learning & Education*. 4(2): 193-212.
- Liew S, Hamidun R, Mohd Soid NF. (2017). Differences of Driving Experience and Gender on Traffic Offences Among Malaysian Motorists. *MATEC Web of Conferences*. 103: 1-6.
- Mohamed M, Bromfield N. (2017). Attitudes, Driving Behavior, and Accident Involvement Among Young Male Drivers in Saudi Arabia. *Transportation Research Part F Traffic Psychology and Behaviour*. 47: 59-71.
- Ojih EE, Dashit SI, Dung PH, Ismaila Y, Remi A, (2016). Road Users and Road Traffic Offenses: Implications of Gender. *Kaduna Journal of Sociology*. 4(1): 119-27.
- Peck, RC. (2011). Do driver training programs reduce crashes and traffic violations?-A critical examination of the literature. *International Association of Traffic and Safety Sciences*. 34(2): 63-71.

- Sabaté-Tomas M, Arnau-Sabatés L, Sala-Roca J. (2014). Factors influencing a risky driving profile among a cohort of young university students: Bases for adopting evidence-based prevention interventions. *The UB Journal of Psychology*. 44(3): 295-310.
- Scott-Parker B, Watson B, King MJ, Hyde MK. (2012). Young and Unlicensed: Risky Driving Before Entering the Licensing System. *Traffic Injury Prevention*. 13(3): 213-8.
- Social Issues Research Centre. (2004). *Sex differences in driving and insurance risk: An analysis of the social and psychological differences between men and women that are relevant to their driving behaviour*. Available from www.sirc.org/publik/driving.pdf.